

(Блиц, 01.06.2009)

Три главне странке у Влади Србије у суботу су одржале седнице главних одбора, а осим ове временске подударности, подударни су им, изгледа, и ставови око опстанка на власти.

Млађан Динкић је, истина, најавио изборну скупштину Г17 плус јер су се „неки функционери успавали.” Ивица Дачић је најавио такође скупштину, али је јасно рекао да ће се она бавити политичком платформом СПС-а, дакле функционери странке могу мирно да спавају.

Борис Тадић је говорио педесет минута. Била је то реприза прошлонедељног интервјуа за РТС, ваљда за оне чланове Главног одбора који нису стигли то да одгледају.

Шта се догађало на затвореним деловима седница главних одбора, нисмо у овом тренутку у стању да саопшtimo, али да је било нешто много важно, већ би се чуло.

Најзанимљивију оцену изрекао је, у суштини, Млађан Динкић тврдњом да Влада ради много боље него на почетку мандата. Фудбалским речником речено: „тим се уиграо” и сада ваљда треба да очекујемо да почне да даје - голове.

Рекао би човек да су се коалициони партнери, скупљени с различитих полова политичке сцене и с различитим предизборним обећањима, најзад консолидовали и да им, уз слабу опозицију, не прети опасност од политичке нестабилности.

Томе су сигурно допринели позитивни гласови из САД након посете Џозефа Бајдена региону, али и јасно исказана жеља Француске да на неки начин буде „генерални спонзор” Србије у процесу европских интеграција.

Опозиција, као признање сопствене немоћи, све чешће прети празном пушком - улицом. Привиђа им се да ће на јесен кренути неки социјални немири великих размера, али реалније је очекивати перманентне притиске појединих предузећа или еснафа на Владу, него што ће погођени кризом радикализовати политичку сцену, макар због свести о томе да им нека нова влада неће много помоћи.

Борис Тадић тврди да не размишља о ванредним изборима. Склон сам да му верујем. Помало храбри чланове Главног одбора кад им каже да би од тих избора баш њихова странка могла да профитира, али да су избори нерационално решење са становишта ширег друштвеног интереса.

Тако ствари сада стоје. Ако све остане исто, па чак и буде нешто горе, реално је очекивати да ће партнери у власти ради самоодржања инсистирати на политичкој стабилности и бежати од изборне провере.

Али ако почну да стижу добре вести - опоравак производње и трговине, визне олакшице, ма колико то имало симболичко значење, новац из европских претприступних фондова, реализација макар једне крупне инвестиције - ствар ће да се обрне.

Онда ће се ванредни избори, макар највећој странци у владајућој коалицији, учинити привлачним. Зато Динкић хоће своје да пробуди, а Дачић да постави чврсту политичку платформу. Добре вести заљуљаће Владин коалициони чамац.